

Sygn. akt III Ca 1756/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Lucyna Morys - Magiera (spr.)

Sędzia SO Aleksandra Janas

SR del. Marcin Rak

Protokolant Aleksandra Sado-Stach

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 21 sierpnia 2013 r., sygn. akt I C 1907/12

**oddala apelację.**

SSR del. Marcin Rak SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Aleksandra Janas

**Sygn. akt III Ca 1756/14**

## UZASADNIENIE

Powód T. S. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) SA w Ł. 4250, 94 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 17.06.2012r. oraz kosztów procesu. Podniósł, że pozwany odpowiada z tytułu OC za szkodę w pojeździe V. (...) stanowiącym własność G. W. i A. D.. Sprawca szkody ubezpieczony był u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej, a pozwany odpowiedzialność tę uznał, wypłacając poszkodowanemu 1000zł rozliczając szkodę metodą kasacyjną. Powód wstąpił w prawa poszkodowanego na podstawie umowy cesji wierzytelności. Powód sporządził kosztorys za naprawę powypadkową, z którego wynika koszt naprawy 4488, 34zł, wystawił fakturę VAT za wykonanie kosztorysu na 221,40zł. Powód domaga się zwrotu kosztów najmu poszkodowanym samochodem zastępczego 541,20zł za okres naprawy.

Pozwany (...) SA w Ł. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Zarzucił pozwany, że przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej wysokości 1000zł, przyjmując wartość pojazdu przed wypadkiem 4700zł minus wartość pozostałości 3700zł, nie uwzględnił pozwany roszczenia w zakresie kosztów sporządzenia kosztorysu oraz zaprzeczył, by w okolicznościach sprawy zachodziła potrzeba najmu pojazdu zastępczego.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 sierpnia 2013r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim I Wydział Cywilny w pkt 1 zasądził od pozwanej na rzecz powoda 3.848,34zł (trzy tysiące osiemset czterdzieści osiem złotych 34/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 17 czerwca 2012r. oraz koszty procesu 1273,24zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt trzy złote 24/100), w pkt 2 w pozostałej części powództwo oddalił.

Za bezsporne uznał Sąd Rejonowy, że samochód osobowy V. (...) uszkodzony został przez sprawcę kolizji ubezpieczonego od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, a pozwany uznał odpowiedzialność co do zasady, wypłacił poszkodowanemu 1000zł rozliczając szkodę metodą kasacyjną przyjmując wartość pojazdu przed wypadkiem 4700zł i wartość po wypadku 3700zł. Nie było kwestionowane, że powód koszt naprawy wyliczył na 4488, 34zł .

Uznał w oparciu o dowód z opinii biegłego K. K., że koszt naprawy pojazdu przy uwzględnieniu oryginalnych części zamiennych i stawki za godzinę – wynosi 4488,34zł brutto i jest niższy od przyjętej w toku postępowania likwidacyjnego wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym na dzień szkody.

Poszkodowane korzystały z pojazdu zastępczego przez 1,5 tygodnia gdy ich samochód pozostawał w warsztacie powoda. Samochód zastępczy był im niezbędny, z uwagi na brak dostępu do innego środka lokomocji. Czas wykonania poszczególnych czynności naprawczych (technologiczny czas naprawy) w oparciu o dowód z opinii biegłego określono na 8,9 roboczogodziny, a koszt dobowy najmu pojazdu (segment A zważywszy na fakt uszkodzenia i wypożyczenia pojazdu z tego segmentu) kształtował się w granicach 90zł brutto przy wypożyczeniu pojazdu na okres od 4 do 7 dni. Przyjęty koszt wynajęcia pojazdu netto 110zł był w ocenie biegłego zawyżony.

Ustalił Sąd pierwszej instancji, iż za wykonanie kalkulacji kosztów naprawy powód wystawił fakturę VAT na 221,40zł. Za wypożyczenie pojazdu powód wystawił fakturę VAT 541, 20zł przy stawce dziennej netto 110zł (brutto 135, 30zł) licząc czas korzystania z pojazdu przez poszkodowanego 4 dni.

Ustalenia faktyczne oparto o dokumenty złożone do akt sprawy i akt szkodowych pozwanego, wymienione szczegółowo w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku oraz dowód z opinii biegłego K. K..

W tym stanie rzeczy uznał Sąd Rejonowy powództwo za uzasadnione w części. Jeżeli chodzi o zakres żądania, żądanie słuszne oceniono za zasadne wyłącznie co do niewypłaconych kosztów naprawy pojazdu oraz kosztów wynajęcia samochodu zastępczego w zakresie wynikającym z wyliczeń biegłego K. K.. Jego zdaniem wartość kosztów naprawy stanowi w sprawie pojęcie równoznaczne z pojęciem wartości szkody, ponadto stawka za najem pojazdu jest zawyżona, gdyż koszt dobowy najmu samochodu segmentu A wynosił 90zł. Uzasadniony okres tego najmu to w istocie 4 dni, jak wynika z faktury załączonej do akt sprawy. Stąd Sąd Rejonowy uznał, że należne powodowi koszty najmu pojazdu zastępczego nie powinny przekroczyć 360zł brutto, a pozwany tyle powodowi wypłacił. Jeśli chodzi o koszty naprawy wskazał, iż zgodnie z opinią biegłego wynoszą one 4488, 34zł.

Zaznaczył Sąd, że poszkodowany może żądać odszkodowania za szkodę nawet jeżeli naprawy pojazdu jeszcze nie dokonał, co wynika z ugruntowanego orzecznictwa. Do wyboru poszkodowanego należy, czy w ogóle dokona naprawy. Pozwany odpowiada bowiem za szkodę, a nie za jej naprawienie, które może nastąpić w dwojaki sposób określony w art. 363 § 1 kc, w każdym jednak wypadku cel tego unormowania jest taki sam, chodzi bowiem o odwrócenie skutków wyrządzonej szkody, co odpowiada kompensacyjnej funkcji odpowiedzialności cywilnej. Zakres art. 363 § 1 kc obejmuje wszelkie wypadki wynagrodzenia szkody bez względu na podstawę odpowiedzialności. Odpowiedzialność odszkodowawcza jest oparta na zasadzie odszkodowania pełnego.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji na uwzględnienie zasługiwało roszczenie jedynie w zakresie zwrotu kosztów naprawy w wysokości 3488, 34zł oraz kosztów wynajęcia samochodu zastępczego 360zł, na mocy art. 822 kc.

Żądanie dalszych kosztów najmu pojazdu zastępczego uznał za nieuzasadnione w świetle treści opinii biegłego, wskazując, że przyjęty koszt wynajęcia pojazdu netto 100zł za zawyżony.

Przyjął nadto, iż nie zasługuje na uwzględnienie roszczenie powoda w zakresie kosztów sporządzenia kosztorysu, który sam wykonał, nie zlecając jego wykonania osobie trzeciej. Brak zatem jego zdaniem podstaw do uznania, że sporządzenie kosztorysu przez samego powoda może pozostawać w związku przyczynowym ze szkoda, bowiem prowadzi warsztat naprawczy i zobligowany jest dokonać zakupu programu komputerowego w celu dokonywania obliczeń wartości kosztów napraw pojazdów; koszt zakupu takiego programu jest kosztem działalności gospodarczej powoda i podlega odpowiednim zaksięgowaniu i odliczeniu od osiągniętego w danym miesiącu rozrachunkowym obrotu.

Orzeczenie o odsetkach oparto o przepis art. 481 kc, a o kosztach procesu – art. 100 kpc.

Apelację od tego orzeczenia w zakresie pkt 2 co do kwoty 181,20zł; wniósł powód domagając się jego zmiany i zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 4029,54złz ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2012r., a także zwrotu kosztów postępowania za obie instancje.

Skarżący zarzucał naruszenie art. 233 § 1 kpc przez błędną ocenę materiału dowodowego i uznanie, że koszty wypożyczenia auta zastępczego mimo ich udokumentowania fakturą należy rozliczać według średnich stawek rynkowych, a także przyjęcie, iż zawyżono koszty wypożyczenia auta zastępczego mimo, że biegły tego nie stwierdził.

W apelacji zarzucano nadto naruszenie prawa materialnego w postaci art.363 § 1 kc poprzez uznanie, że w sytuacji wyboru sposobu naprawy pojazdu przez powoda w postaci wypożyczenia pojazdu, nie należy mu się zwrot kosztów faktycznie poniesionych, a jedynie tych obliczonych w oparciu o uśrednione stawki rynkowe.

Powód podnosił, iż brak podstaw do ograniczenia odpowiedzialności ubezpieczyciela jedynie do wysokości górnej granicy średnich cen rynkowych.

Skarżący zarzucał nadto naruszenie art. 6 kc poprzez uznanie, że to powód winien udowodnić, iż przedłożone przez niego faktury zawierając ceny, które pozwany zaakceptuje bowiem odpowiadają średnim cenom rynkowym. Podkreślał, że wysokość średnich cen rynkowych nie jest nigdzie określona, ani nie jest formalnie ustalana.

Pozwany nie zajął stanowiska odnośnie apelacji powoda.

### ***Sąd Okręgowy zważył, co następuje:***

#### ***Apelacja powoda była bezzasadna.***

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż stan faktyczny w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sporu w niniejszej sprawie został przez Sąd pierwszej instancji ustalony prawidłowo, w oparciu o poszczególne środki dowodowe, wymienione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Ustalenia te Sąd Odwoławczy przyjął więc za własne, bez konieczności ponownego przytaczania.

Na akceptację zasługiwały również rozważania prawne Sądu Rejonowego.

Za nieskuteczny wypadało uznać zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego wskazanych w apelacji.

W istocie bowiem nie doszło do naruszenia art. 233 § 1 kpc w zakresie uznania średnich cen rynkowych jako wyznaczników uzasadnionych kosztów najmu pojazdu zastępczego, bowiem nie sposób ubezpieczyciela obarczać odpowiedzialnością za skutki niekorzystnych decyzji finansowych podejmowanych przez poszkodowane, które wszak winny do zminimalizowania skutków zdarzenia wywołującego szkodę. Pozwany natomiast odpowiada jedynie za zwykłe skutki, pozostające w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem.

Również przepisy prawa materialnego nie doznały zdaniem Sądu drugiej instancji naruszenia w niniejszej sprawie; odnosząc się do zarzutów podnoszonych w tej kwestii w apelacji wskazać wypada tu na konieczność dążenia do

minimalizowania szkody ze strony właścicieli pojazdu oraz odpowiedzialność pozwanego jako ubezpieczyciela wyłącznie za normalne skutki kolizji, w której uszkodzono sporny pojazd.

Zaznaczyć przy tym należy, iż zasadnie przyjął Sąd Rejonowy, że to powód jest stroną, która winna udowodnić wysokość szkody, w tym koszty wynajmu pojazdu zastępczego, jako adekwatnych skutków zdarzenia.

Wysokość średnich cen wynajmu pojazdu tej klasy zdaniem Sądów obu instancji stanowiła w tym przypadku właściwy punkt odniesienia dla ustalenia rozmiaru szkody w uszkodzonym pojeździe, przy uwzględnieniu adekwatności i normalności związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem, a szkodą. W stosunku do wyższych należności z tego tytułu, których dochodził powód, słusznie Sąd Rejonowy nie zauważył istnienia takiego związku, co skutkowało trafnym oddaleniem powództwa w pozostałym zakresie. Jeżeli natomiast chodzi o zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sformułowanie, iż zgodnie z opinią biegłego stawki zastosowane przez powoda były zawyżone, wskazać wypada, że stwierdzenie to wynika jasno z treści pkt 5 opinii – Koszty wynajęcia pojazdu oraz pkt 3 wniosków opinii; biegły wskazał bowiem średnią cenę za wynajęcia pojazdu tej klasy jako 90zł brutto, a powodowie – 110zł netto za dobę. Zważył ponadto Sąd drugiej instancji, iż odpis opinii biegłego K. K. został doręczony pełnomocnikowi pozwanego z wezwaniem do zajęcia stanowiska w wyznaczonym pod rygorem przyjęcia, iż nie kwestionuje opinii; zastrzeżeń skarżący nie zgłosił.

Nie doszło zatem także do naruszenia normy art. 6 kc, podnoszonego w apelacji.

***Z tych przyczyn oddalono bezzasadną apelację pozwanego na zasadzie art. 385 kpc.***

SR (del.) Marcin Rak SSO Lucyna Morys – Magiera SSO Aleksandra Janas